

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ТУЖИЛАШТВО ЗА
ОРГАНИЗОВАНИ КРИМИНАЛ
КТО бр. 22/14
29.12.2014. године
Београд
ММ/АМ

**ВИШЕМ СУДУ У БЕОГРАДУ
ПОСЕБНО ОДЕЉЕЊЕ**

БЕОГРАД

На основу члана 43. став 2. тачка 5. у вези чл. 331. чл. 332. и чл. 333. Законика о кривичном поступку, а у вези члана 1., члана 2. став 1. тачка 1., члана 4. Закона о организацији и надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала, корупције и других посебно тешких кривичних дела, због постојања оправдане сумње, подижем:

О П Т У Ж Н И Ц У

Против:

1. РАДОМИРА МАРКОВИЋА, [REDACTED]

2. МИЛАНА РАДОЊИЋА, [REDACTED]

3. МИРОСЛАВА КУРАКА, [REDACTED]

4. РАТКА РОМИЋА, [REDACTED]

ШТО СУ:

У првој половини 1999. и током 2000. године у Београду, као организована криминална група у којој је сваки припадник имао унапред одређени задатак и улогу, чија је делатност планирана на дуже време, применом насиља у циљу очувања политичке власти и моћи, и ограничења слободе медија, по налогу НН лица из највиших структура власти, вршили кривична дела убиства из члана 47. став 2. КЗ РС, за која се може изрећи казна затвора од 5 година и тежа, по предходном договору и плану, способни да схвате значај својих дела и управљају својим поступцима, свесни да је дело чије су извршење хтели, забрањено, са умишљајем, лишили живота, власника, директора, главног и одговорног уредника дневног листа „Дневни Телеграф“ и недељника „Европљанин“ оштећеног, сада пок. Славка Ћурувију из Београда, тако што је окр. Радомир Марковић као начелник Ресора државне безбедности МУП РС, након одбијања команданта ЈСО (Јединица за специјалне операције) Милорада Улемека да са припадницима своје јединице крајем марта месеца изврши ово убиство, почетком априла 1999. године ради извршења кривичног дела, за начелника Центра Ресора државне безбедности Београд, поставио окр. Милана Радоњића и упознао га са планом о лишењу живота новинара, сада пок. Славка Ћурувије, који је затим о непосредном извршењу убиства постигао договор са припадницима РДБ, окр. Ратком Ромићем и Мирославом Кураком, искористио своја службена овлашћења начелника ЦРДБ Београд и обезбедио им службено возило, издао налог да припадници Трећег, Седмог и Деветог одељења ЦРДБ Београд прате кретање и прикупљају податке о оштећеном и организовао да подаци о његовом тачном кретању и локацији буду доступни непосредним извршиоцима и наредио обуставу тајног праћења оштећеног ради неометаног извршења кривичног дела, па су тако,

дана 11.04.1999. године у Београду између 16,38 и 16,45 сати у улици Иве Лоле Рибара (сада Светогорска) у пролазу зграде број 35, из ниских побуда, због његовог јавног иступања у земљи и иностранству и критике носилаца политичке власти, могућности да утиче на јавно мњење и деловање опозиционих друштвених снага и политичких субјеката, ради очувања постојећих структура власти, по претходном договору и плану, способни да схвате значај својих дела и управљају својим поступцима, свесни да је дело чије су извршење хтели, забрањено, са умишљајем, лишили живота оштећеног, новинара, сада пок. Славка Ћурувију из Београда, тако што је окр. Радомир Марковић као начелник Ресора државне безбедности МУП РС план о лишењу живота оштећеног пренео окр. Милану Радоњићу и тако са умишљајем подстрекао да припреми физичку ликвидацију оштећеног Славка Ћурувије, па је окр. Милан Радоњић постигао договор о непосредном извршењу убиства са припадницима РДБ, окр. Мирославом Кураком и окр. Ратком Ромићем, искористио своја службена овлашћења начелника ЦРДБ Београд ради извршења планираног кривичног дела, тако што је противзаконито без одобрења надлежног Врховног суда Србије, без писменог предлога, дао усмени налог за примену мере тајна контрола телефонских разговора (ТКТР) супротно одредби члана 13. Закона о унутрашњим пословима (Сл. гласник РС бр. 44/91) и тачкама 5. и 42. Правила о раду Службе државне безбедности (Сл. лист СФРЈ – Поверљиво гласило бр. 18 од 27.07.1990. године), и тачки 8. Упутства о примењивању прописаних средстава и метода рада у извршавању послова из делокруга СДБ (ДТ 01 број 527/91), и издао усмени налог сада пок. Зорану Павићу, начелнику Деветог одељења ЦРДБ Београд, да се дана 9. и 10.04.1999. године примени мера тајног праћења непрекидно 24 часа и да га

извештава о сваком кретању оштећеног, а дана 11.04.1999. године, због закаснелог јављања предходног дана, када је оштећени већ ушао у стан, наложио да га хитно и детаљно обавештава о свакој промени кретања и места где се оштећени налази, а посебно када се упуту према свом стану, организовао да са подацима о кретању оштећеног буду упознати извршиоци и тако омогућио непосредно извршење дела у пролазу зграде број 35 окривљенима Мирославу Кураку и Ратку Ромићу, који су претходно дана 09.04.1999. године у вечерњим сатима, на паркингу иза зграде тадашњег седишта Друге управе РДБ у Ул. Кнеза Милоша бр. 103, од Драгана Павића припадника Деветог одељења РДБ-а без евидентирања у колској књижици преузели возило марке фолксваген (VW) Голф 3, беле боје, рег. ознака БГ 121-022, и истим довели и паркирали у непосредној близини места извршења, преко колске радиостанице у возилу слушали извештавање припадника Деветог одељења и тако пратили кретање оштећеног и имали сазнање да се приближава стану, због чега је окр. Милан Радоњић издао усмени налог Зорану Павићу, начелнику Деветог одељења ЦРДБ Београд, да одмах обустави тајно праћење оштећеног и преузме даље праћење другог лица тзв. „везе“ и на тај начин спречио да извршиоци кривичног дела буду уочени од припадника Деветог одељења, па када је сада пок. Славко Ђурувија заједно са оштећеном Бранком Прпом из Београда ушао у пролаз зграде број 35, окривљени Мирослав Курак и Ратко Ромић неопажено им пришли иза леђа, па је окр. Мирослав Курак са раздаљине од око 1,5 метара из аутоматског пиштоља „Шкорпион“ калибра 7,65 мм, испалио рафално пет пројектила у леђа оштећеног, наносећи му више устрелина и прострелнина у пределу десне половине леђа, грудног коша, десне руке и главе од којих се оштећени сада пок. Славко Ђурувија занео и пао, а осум. Ратко Ромић оштећену Бранка Прпу, када је покушала да се окрене, ударио дршком пиштоља у потиљачни део главе, од ког ударца је пала, наневши јој лаку телесну повреду у виду раздерно - нагњечне ране у десном потиљачно – слепоочном косматом пределу главе и тако омогућио да се доврши кривично дело и лиши живота оштећени Славко Ђурувија, па је окр. Мирослав Курак из непосредне близине од 0,8 метара поново рафално испалио више пројектила у главу и тело оштећеног и нанео му седам устрелина и прострелина у пределу леве половине главе и левог лопатичног дела трупа, које повреде су довеле до разорења можданог ткива и искрварења из раскиданих крвних судова дуж канала дванаест устрелина и прострелина главе, врата, трупа и десне руке, па је услед оштећења за живот важних можданих центара, наступила смрт,

па су тако другог лишили живота из ниских побуда,

- чиме је окр. Радомир Марковић извршио кривично дело Тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 5. Кривичног законика у подстрекавању у вези члана 34. КЗ, окр. Милан Радоњић, окр. Мирослав Курак и окр. Ратко Ромић као саизвршиоци кривично дело Тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 5 у вези члана 33. Кривичног законика

Заснивајући надлежност суда на одредбама члана 21. став 1. тачка 3. и члана 23. ЗКП-а, у вези члана 12. став 1. и 13. став 1. Закона о организацији и надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала, корупције и других посебно тешких кривичних дела.